

בש"פ 8724/20 - מדינת ישראל נגד חוסאם זיתון

בבית המשפט העליון

בש"פ 8724/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: חוסאם זיתון

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
תפ"ח 48407-03-2020 בבית המשפט המחוזי בתל
אביב-יפו

תאריך הישיבה: ט' בטבת התשפ"א (24.12.2020)

בשם המבקשת: עו"ד דפנה שמול
בשם המשיב: עו"ד גלאון קפלנסקי

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 ל (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: החוק), ב-90 ימים החל מיום 26.12.2020 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 48407-03-20 בבית
המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

1. ביום 26.3.2020 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו ביצוע שתי עבירות אינוס. על פי הנטען, ביצע
המשיב את מעשי האינוס במתלוננת ברכבו באישון ליל, לאחר שהציג עצמו בכזב כנהג מונית, ובמהלך הנסיעה עצר את

עמוד 1

רכבו בשולי הדרך, החל לגעת במתלוננת, דחף אותה לחלקו האחורי של הרכב, ביצע בה שני מעשי אינוס ולא שעה לתחנוניה כי יחדל ממעשיו, ולבסוף הציע לשלם לה ומשסירבה, נטל ממנה את מכשיר הטלפון הנייד שלה על מנת לוודא שלא צילמה אותו.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. תחילה נעצר המשיב עד החלטה אחרת ובהמשך ביום 7.7.2020 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו. זאת, לאחר שביום 30.4.2020 ניתנה הסכמת בא-כוחו לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, ולאחר שהונחו בפניו תסקירי שירות מבחן (מיום 15.6.2020 ומיום 5.7.2020).

3. המשיב ערר לבית משפט זה על ההחלטה אולם עררו נדחה, תוך שנקבע כי בחלוף זמן נוסף, שיאפשר הערכה מחודשת של מצבו ושל מכלול הנסיבות, יוכל המשיב לבקש כי תיבחן האפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 4924/20, מיום 26.7.2020).

4. באשר לתיק העיקרי, ביום 26.3.2020 הוקרא למשיב כתב האישום, כפירתו הכללית ניתנה ביום 3.6.2020, ובהתאם לבקשתו ולהסכמת המבקשת, נדחה המשך הדיון לקבלת מענה מפורט לכתב האישום.

מענה מפורט מטעם המשיב ניתן ביום 14.7.2020 ונקבעו חמישה מועדי הוכחות בתיק לחודשים נובמבר 2020 וינואר 2021. אולם מועדים אלו בוטלו בהמשך בשל שינוי בהרכב המותב הדן בתיק, ותחתם נקבעו שלושה מועדים אחרים, שנועדו להתקיים בחודשים דצמבר 2020 וינואר 2021. בהמשך בוטלו שניים מן המועדים, האחד מטעמי בית המשפט והשני בשל אירוע מצער, כך שנותר מועד הוכחות אחד.

למען שלמות התמונה יצוין, כי ביום 23.12.2020 תוקן כתב האישום והוספו 7 עדי תביעה נוספים וכן כי ביום 15.12.2020 התקיימה ישיבת גישור בין הצדדים.

5. בנימוקיה לבקשה ציינה המבקשת כי המעשים המיוחסים למשיב מקימים עילת מעצר של מסוכנות, לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק; כי המעשים בוצעו באכזריות תוך הפעלת אלימות; כי להערכת שירות המבחן אין בחלופת המעצר שהציע המשיב כדי להקהות את הסיכון הנשקף ממנו להתנהגות פוגענית בעתיד; וכן כי על פי קביעת בית משפט זה בערר, עבירת האינוס כשלעצמה מקימה עילת מעצר ומסוכנות המשיב מצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים.

באשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי, ציינה המבקשת כי חל "עיכוב מסוים" בשל מצב החירום ובשל אילוצי יומנו של בית המשפט.

6. המשיב מצידו התנגד לבקשה וביקש להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בא-כוחו הדגיש כי המשיב נעדר עבר פלילי; כי הוא כופר במיוחס לו; כי בחלוף 9 חודשים מיום פתיחת משפטו, הוא טרם החל; כי כעת קבוע מועד הוכחות יחיד וכי בתיק 40 עדי תביעה ומשפטו לא עתיד להסתיים בחצי השנה הקרובה; כי אין היכרות בין המשיב

למתלוננת; כי מקום מגוריו אינו סמוך; וכן כי בשל מצבו הרפואי הוא מושפע ממגפת הקורונה והשלכותיה על תנאי מעצרו.

7. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טענות הצדדים, החלטתי להיעתר לבקשה.

8. ביסוד הדברים עומדת המסוכנות הנשקפת מן המשיב. כפי שצינה חברתי השופטת ברק-ארז בדחותה את ערר המשיב על מעצרו עד תום ההליכים, עילת המסוכנות בעניינו עולה הן מן המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, כשלעצמם, לרבות השיקול הנוגע להשפעה שתהיה לשחרורו ממעצר על המתלוננת, והן מן האמור בתסקירי שירות המבחן.

9. בתסקיריו העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להמשך התנהגות פוגענית מצד המשיב ולא ניתנה המלצה למעצרו בפיקוח אלקטרוני. שכן, לדעת שירות המבחן, מעצר בית ממושך ללא שילוב בהליך טיפולי, לא יביא להפחתת הסיכון להישנות התנהגות פורצת גבול ולפגיעה מינית חוזרת.

10. אכן, בשלב זה עומדת למשיב חזקת החפות ובבואו של בית משפט זה לאזן בין זכותו לחירות לבין מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמצוות סעיף 62 לחוק, עליו להביא בחשבון את קצב התנהלות ההליך העיקרי. אמנם, ככל שההליך העיקרי מתארך, גובר משקלה של חזקת החפות במאזן השיקולים (בש"פ 4599/18 מדינת ישראל נ' ודד (20.6.2018)). יחד עם זאת, וכפי שנקבע פעמים רבות, אין בהתמשכות ההליכים ובקצב ניהולם כדי לאיין את משקל האינטרסים הציבוריים (בש"פ 7948/19 מדינת ישראל נ' קייגורודצב (5.12.2019)).

בעניינו של המבקש, דיוני ההוכחות שנועדו להתקיים בוטלו ברובם הגדול, ולמעשה טרם החלה שמיעת הראיות ונותר מועד יחיד הקבוע לשמיעת הוכחות. למרות זאת, לאור עוצמת הראיות הגבוהה, המבוססת גם על בדיקת דנ"א (כמפורט בסעיף 3א בבקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים); המסוכנות הנשקפת מן המשיב בשל חומרת העבירות המיוחסות וטיבן, לרבות התיאור העובדתי שבכתב האישום; והערכת שירות המבחן, לא מצאתי כי לעת הזו השתנתה נקודת האיזון באופן המטה את הכף לעבר שחרורו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני.

11. אכן, התקופה הנוכחית מציבה קושי חריג ובלתי מבוטל, אולם משבחלוק תשעה חודשי מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים טרם החלה פרשת ההוכחות, טוב יעשה בית המשפט המחוזי אם יקבע, כבר עתה, מועדי הוכחות להשלמת פרשת התביעה ופרשת ההגנה, במהלך תקופת הארכת המעצר הנוכחית.

12. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 26.12.2020 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 48407-03-20 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ב בטבת התשפ"א (27.12.2020).

ש ו פ ט
